

การประเมินผลโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรณมีศรีสระแก้วปี 2559

ประสงค์ เลาะห์พงษ์^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดงานแสดงแสง สี เสียง มาฆปุรณมีศรีสระแก้วปี 2559 2. ศึกษาข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดงานแสดงแสง สี เสียง มาฆปุรณมีศรีสระแก้วปี 2559 เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 334 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวกและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ อายุ 20-30 ปี รองลงมา อายุ 41-50 ปี อายุ 31-40 ปี อายุ 51 - 60 ปี อายุต่ำกว่า 20 ปี และอายุ 61 ขึ้นไป ตามลำดับ ส่วนด้านอาชีพโดยภาพรวมมากที่สุดไปน้อยที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมา อาชีพเกษตรกร อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/พนักงานของรัฐ อาชีพพ่อค้า/แม่ค้า อาชีพอื่น ๆ และอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ตามลำดับ 2. ผลการประเมินข้อมูลโดยภาพรวมรายด้าน พบว่า ด้านสภาวะแวดล้อม อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการและด้านผลผลิตอยู่ในระดับเหมาะสมมาก 3. ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการฯ โดยภาพรวมได้แก่ ต้องการให้เพิ่มเวลาในการแสดงมากขึ้นรวมถึงการจัดโครงการฯ ต่อเนื่องทุกปี พื้นที่โครงการฯ คับแคบ ห้องน้ำมีน้อยและไม่สะอาด ควรใช้แสงสว่างจากตะเกียงและควรประชาสัมพันธ์โครงการฯ ล่วงหน้าให้มากกว่าเดิม

คำสำคัญ : การประเมินผล มาฆปุรณมีศรีสระแก้วปราสาทสตึกก็อกรม

¹อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตสระแก้ว

* ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: Prasongl@buu.ac.th

THE EVALUATION OF MAKHA POORAMI SRI SAKAEO LIGHT AND SOUND FESTIVAL 2016

Prasong Laohapong^{1*}**Abstract**

The purposes of the study were 1. to evaluate the Makha Poorami Sri Sakaao Light and Sound Festival 2016 2. to study the suggestions of people who are involved in the festival such as organizers and participants. The instrument was a questionnaire and the sample consisted of 334 people which were selected by using convenience sampling. The descriptive statistics used in data analysis.

The findings were as follows 1. the research subjects' general information revealed that the majority were male, the greater number of the subjects' age were 20-30, followed by 41-50, 31-40, 51-60, under 20 and upper 61 years old respectively. The overall subjects' careers were temporary workers, followed by, agriculturists, government officers, vendors, and private employees respectively. 2. The overview evaluations found that the environment was the highest level and the factors of input, process, and product were in the high level. (3) The suggestions of the organizers and participants were prolonging the time allowed for the performance and organizing the festival every year. Moreover, the festival venue was too small, and the toilets were dirty and not enough. The lamps shouldn't be used for lightning. In addition, the public relations should be arranged beforehand.

Keywords : Evaluation, The Makha Poorami Sri Sakaao, Prasat Sadok Kok Thom

บทนำ

ปราสาทสด๊กก๊อกธมหรือปราสาทเมืองพรวัว ตั้งอยู่ที่อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ห่างจากจังหวัดสระแก้วประมาณ 85 กิโลเมตร เป็นโบราณสถานตั้งอยู่กลางป่าตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ซึ่งแปลว่าปราสาทใหญ่ที่มีต้นกกขึ้นรกรุงรัง เป็นปราสาทก่อด้วยหินและศิลาแดงที่มีพื้นที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ค้นพบจารึกสด๊กก๊อกธม 2 หลัก คือ จารึกสด๊กก๊อกธม 1 พบเมื่อ พ.ศ. 2511 ตัวจารึกระบุศักราชตรงกับ พ.ศ. 1480 ในสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 4 เป็นศิลปะแบบเกาะแกร์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถวายทาสชายหญิงดูแลรักษาตัวลิงค์ ส่วนจารึกสด๊กก๊อกธม 2 พบก่อน พ.ศ. 2444 ตัวจารึกระบุศักราชตรงกับ พ.ศ. 1595 กล่าวถึงพระเจ้าอู่ทัย

¹Lecturer in Public Administration Program, Faculty of Science and Social Sciences Burapha University Sakaeo Campus.

* Corresponding author, e-mail: Prasongl@buu.ac.th

ทิตยวรมันที่ 2 เป็นศิลปะแบบคลัง-ปาปวน พระราชทานที่ดินและคนเพื่อสร้างปราสาทถวายแด่พรหมณ์สภา
คิระผู้เป็นอาจารย์(คณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ 9, 2545)

ปัจจุบันจังหวัดสระแก้วได้มีการพัฒนาและปรับปรุงจนมีสภาพที่สมบูรณ์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทาง
วัฒนธรรมที่สำคัญในจังหวัด เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและเผยแพร่เอกลักษณ์ทาง
วัฒนธรรมของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว จึงได้จัดทำโครงการ
จัดงานแสดง แสง สี เสียง ณ ปราสาทสด๊กก๊อกธมขึ้นเป็นประจำทุกปีในปี 2559 จังหวัดสระแก้ว ได้จัดงานภายใต้
ชื่อ โครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรมีศรีสระแก้ว ในวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2559 ณปราสาทสด๊กก๊อกธม
ตำบลโคกสูง อำเภอโคกสูง จังหวัดสระแก้ว ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวเป็นการสนองต่อยุทธศาสตร์กระทรวง
วัฒนธรรม ข้อที่ (1) รักษาสมบัติของวัฒนธรรมของชาติ และความหลากหลายทางวัฒนธรรมของท้องถิ่นให้คงอยู่
อย่างมั่นคง ข้อ (3) นำทุนทางวัฒนธรรมของประเทศมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และ
ยุทธศาสตร์ของจังหวัดสระแก้ว ข้อ (3) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ
ท่องเที่ยวเพื่อเสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชื่อมโยงประวัติศาสตร์
วัฒนธรรมขอม (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว,2556)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรมีศรี
สระแก้ว ปี 2559 โดยการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตรวมถึงศึกษา
ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการ ฯ ดังกล่าว



ภาพที่ 1 ปราสาทสด๊กก๊อกธม

ภาพที่ 2 พื้นที่รอบปราสาทสด๊กก๊อกธม

(ภาพถ่ายจากสถานที่จริงเมื่อ 17 กันยายน พ.ศ. 2559)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาประเมินผลการดำเนินงานโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรมีศรีสระแก้วปี 2559
โดยการประเมินด้านสภาวะแวดล้อม ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการจัดงานแสดง แสง สี
เสียง มาฆปุรมีศรีสระแก้วปี 2559

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ผู้เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรมีศรีสระแก้ว ปี 2559 ทั้งหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนและผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 2,000 คน ประกอบด้วย 2 กลุ่มคือ (1) กลุ่มคณะกรรมการดำเนินโครงการ หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด ภาคเอกชน และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1,000 คน และ (2) กลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมและชมการแสดงโครงการฯ จำนวน 1,000 คน (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว, 2556)

กลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มคณะกรรมการดำเนินโครงการ หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด ภาคเอกชนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 167 คน และกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมและชมการแสดงโครงการฯ จำนวน 167 คน รวม 334 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณสูตรของ Taro Yamane (1967 อ้างถึงใน ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2557) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ .05 โดยที่

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{(1+Ne^2)}$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากรที่ใช้ในการประเมินผล

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

(e = 0.05)

โดยทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2559

เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับคณะกรรมการดำเนินโครงการ หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด ภาคเอกชนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอน 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบได้ตามรายการ จำนวน 3 ข้อ ตอน 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการฯ ให้แสดงความคิดเห็นตามระดับมี 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ และตอน 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวม 20 ข้อ

ชุดที่ 2 ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมและชมการแสดงโครงการฯ ประกอบด้วย 3 ตอน คือ ตอน 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบได้ตามรายการ จำนวน 4 ข้อ ตอน 2 ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมและชมการแสดงโครงการฯ ให้แสดงความคิดเห็นตามระดับมี 5 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ และตอน 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ รวม 15 ข้อ

เกณฑ์การแปลผลตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของแบบสอบถาม (Likert, 1961) มีดังนี้

5 = ระดับมากที่สุด

4 = ระดับมาก

3 = ระดับปานกลาง

2 = ระดับน้อย

1 = ระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย โดยนำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิตโดยมีเกณฑ์ในการแปลผลจากสูตรหาค่าอันตรภาคชั้นโดยค่าสูงสุดลบค่าต่ำสุดหารด้วยจำนวนชั้น ซึ่งเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยจากผลคะแนนที่วิเคราะห์ได้มีดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2557)

4.21-5.00 = ความเหมาะสมมากที่สุด

3.41-4.20 = ความเหมาะสมมาก

2.61-3.40 = ความเหมาะสมปานกลาง

1.81- 2.60 = ความเหมาะสมน้อย

1.00-1.80 = ความเหมาะสมน้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบในเนื้อหาข้อคำถาม การใช้ภาษา เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์โดยพิจารณาว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) และทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเสมือน (Try Out) เพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาตามสูตรของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามด้านสภาวะแวดล้อมมีค่าเท่ากับ 0.77 ด้านปัจจัยนำเข้ามีค่าเท่ากับ 0.83 ด้านกระบวนการมีค่าเท่ากับ 0.81 และด้านผลผลิตมีค่าเท่ากับ 0.79 แสดงว่าแบบสอบถามมีคุณภาพและมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

จากการศึกษาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ และการใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจำนวน 334 ชุด จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของคณะกรรมการดำเนินโครงการฯ หน่วยงานราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาวัฒนธรรมจังหวัด ภาคเอกชนและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศชาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 56.30 และรองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 43.70 โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อายุ 31-40 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 32.30 และมีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมและชมการแสดงโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาชมปฐมีศรีสระแก้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศชาย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 51.51 และ รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อายุ 20-30 ปี จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 31.01 และมีอาชีพเกษตรกร จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 37.10

ข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่ทราบข่าวโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาชมปฐมีศรีสระแก้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นสื่อจากผู้นำชุมชน(กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน/อาสาสมัคร) จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 41.40 รองลงมา ได้แก่ ป้ายประกาศในพื้นที่ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.20 หน่วยงานราชการ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 13.10 เว็บไซต์/สื่อสังคมออนไลน์ (Facebook) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 วิทยุ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 โทรทัศน์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90 อื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบแบบสอบถาม ตามลำดับ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นเพศชาย จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และรองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.11 โดยอายุของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อายุ 20-30 ปี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.35 และอาชีพของผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุด ได้แก่ อาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 26.65

การประเมินผลโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาชมปฐมีศรีสระแก้ว

การประเมินผลโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมากสามารถสรุปผลเป็นรายด้านทั้งหมด 4 ด้าน ดังนี้

ด้านสภาวะแวดล้อม พบว่า การประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X}=4.22, S.D.=.56$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การดำเนินโครงการฯ ช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและเผยแพร่เอกลักษณ์ทางศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมของจังหวัดสระแก้วมีความเหมาะสมมากที่สุด และรองลงมาเห็นว่าการดำเนินโครงการฯ เป็นการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนในการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นและของชาติ

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า การประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.09, S.D.=.57$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า รูปแบบและเนื้อหาในการแสดงแสง สี เสียง ของโครงการฯ มีความเหมาะสมมากที่สุด และรองลงมาเห็นว่าสื่อและเทคโนโลยีประกอบการแสดงแสง สี เสียง ของโครงการฯ มีความเหมาะสม

ด้านกระบวนการ พบว่า การประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=4.06, S.D.=.63$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การประสานงานการดำเนินงานโครงการฯ ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนอย่างดี มีความเหมาะสม และรองลงมาเห็นว่าการดำเนินโครงการฯ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างทั่วถึง

ด้านผลผลิต พบว่า การประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ ในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}=3.87, S.D.=.49$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การแสดงมีความสวยงามและพร้อมเพียงกัน มีความเหมาะสม และรองลงมาเห็นว่า สถานที่ในการจัดการแสดงของโครงการฯ มีความเหมาะสม

ด้านข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการฯ พบว่า

ด้านสภาวะแวดล้อมของการดำเนินโครงการฯควรมีการจัดสรรพื้นที่โดยรวมเพิ่มเติมให้มากขึ้นเพื่อรองรับประชาชนที่เข้ามาร่วมงานในโครงการฯ

ด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินโครงการฯ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้เข้าร่วมโครงการฯ ไม่มีข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ด้านกระบวนการของการดำเนินโครงการฯ ควรเพิ่มระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไปได้รับทราบอย่างทั่วถึง

ด้านผลผลิตของการดำเนินโครงการฯ ควรมีการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพิ่มจากเดิมให้มากขึ้นและเข้มงวดในเรื่องของความสะอาด เช่น ห้องน้ำ เพื่อรองรับประชาชนที่เข้ามาร่วมงานในโครงการฯ รวมถึงเพิ่มระยะเวลาในการแสดงจากเดิมให้เพิ่มมากขึ้นและต้องการให้มีการจัดโครงการฯ นี้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก ๆ ปี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาโครงการจัดงานแสดง แสง สี เสียง มาฆปุรมีศรีสระแก้วตามรูปแบบ CIPP Model ของ Danial. L Stufflebeam(Stufflebeam, 1971) พบว่า

ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดส่วนมากเป็นเพศชาย ซึ่งให้ความสำคัญต่อโครงการฯ มากกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับสำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2555)ที่ประเมินโครงการแสดงศิลปวัฒนธรรมงานเทศกาลใหม่และประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาด จังหวัดขอนแก่นพบว่า เพศชายตอบแบบสอบถามมากที่สุด ส่วนในด้านสภาพแวดล้อมของโครงการฯ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์สร้างคุณค่าและประโยชน์ต่อพื้นที่และสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุดซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะว่าควรขยายพื้นที่ในการจัดงานแสดงเพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับกับประชาชนที่มาร่วมงานในครั้งต่อไป สอดคล้องกับงานของ นิสา ขอบกิจและคณะ (2554) ที่ประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดาระสานสายใยสู่ชุมชน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อโครงการฯ มีความต้องการให้จัดโครงการฯ อย่างต่อเนื่องแก่บุคคลทุกกลุ่ม ส่วนด้านปัจจัยสภาพแวดล้อมของโครงการฯ มีความพร้อมและเพียงพออยู่ในระดับมาก ซึ่งไม่สอดคล้องกันส่วนด้านปัจจัยนำเข้าทั้งด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี รูปแบบเนื้อหาการแสดงผลและระยะเวลาในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก สอดคล้องกับงานของสำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2556)ที่ประเมินโครงการสันทนาการชาววิถีวัฒนธรรมอีสานในภาพรวม พบว่า ปัจจัยด้านการแสดงผลและระยะเวลาในการแสดงอยู่ในระดับมากซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะว่าป้ายบอกทางมายังสถานที่จัดโครงการฯ ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ แต่ไม่สอดคล้องกับงานของมหาวิทยาลัยศิลปากร (2557) ในโครงการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร วันนริศ ประจำปี พ.ศ. 2557พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ในทุก ๆ กิจกรรม สำหรับด้านกระบวนการทั้งการวางแผน การประสานงาน การบริหารจัดการและการประชาสัมพันธ์ภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากโดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะด้านการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ถึงการรับรู้ข่าวสารของผู้เกี่ยวข้องต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและระยะเวลาที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานของ นิสา ขอบกิจและคณะ (2554) ที่ประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดาระสานสายใยสู่ชุมชน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล พบว่า ด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการฯ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ไม่สอดคล้องกับงานของ สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2555) ที่ประเมินโครงการแสดงศิลปวัฒนธรรมงานเทศกาลใหม่และประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาด จังหวัดขอนแก่น พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมาจากปัญหาการบริหารจัดการในโครงการฯ เป็นส่วนมาก และด้านผลผลิตจากความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนที่เข้าร่วมโครงการฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในโครงการฯ เพื่อรองรับ

ประชาชนที่เข้ามาร่วมโครงการฯ ควรจัดสรรอย่างเพียงพอต่อความต้องการ เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ความสะอาดต่าง ๆ เป็นต้น และต้องการให้มีการจัดโครงการฯ นี้อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุก ๆ ปี ซึ่งสอดคล้องกับงานของนิสา ขอบกิจและคณะ (2554) ที่ประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดาระ สานสายใยสู่ชุมชนอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีความรู้ ความเข้าใจในศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดาระ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2555) ที่ประเมินโครงการแสดงศิลปวัฒนธรรมงานเทศกาลไหมและประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาด จังหวัดขอนแก่น พบว่า ความคิดเห็นของผู้เข้าชมการแสดงในโครงการฯ ทั้งหัวข้อที่ผู้ชมเข้าชมการแสดง ด้านความบันเทิง เพลิดเพลินใจ ด้านแสง สี เสียง ประกอบการแสดงสวยงามและสอดคล้องกับรูปแบบการแสดง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอเกี่ยวกับงานวิจัย

ควรนำข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการฯ มาปรับใช้ในการพัฒนาโครงการฯ ในปีต่อ ๆ ไป เช่น การเพิ่มเวลาในการแสดง แสง สี เสียง การขยายพื้นที่ของโครงการฯ ให้เพิ่มมากขึ้น การเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ของโครงการฯ และการปรับปรุงสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อโครงการฯ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังพื้นที่จังหวัดใกล้เคียง เช่น จังหวัดปราจีนบุรี จันทบุรี เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ของโครงการฯ และควรมีการศึกษาวิจัยในเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้ผลการศึกษาในเชิงลึกซึ่งอาจมีประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ ร.9.(2545).วัฒนธรรมพัฒนาการทางประวัติศาสตร์เอกลักษณ์และภูมิปัญญาจังหวัดสระแก้ว.กรุงเทพฯ:คณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติ ร.9. ธานีรินทร์ ศิลปจารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยSPSSและAMOS.พิมพ์ครั้งที่15.กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.
- นิสา ขอบกิจและคณะ. (2554). “ประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านดาระสานสายใยสู่ชุมชน” อำเภอควนโดนจังหวัดสตูล. รายงานผลงานวิจัยนำเสนอการประชุมทางวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัย “มสธ. วิจัย ประจำปี 2554”.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2557). “รายงานผลการประเมินโครงการศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยศิลปากร วันนริศ ประจำปี พ.ศ. 2557”. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว. (2556). เกี่ยวกับสำนักงาน. ฝ่ายวิชาการ: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสระแก้ว.
- สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2555). “รายงานผลการดำเนินงานการจัดการแสดงศิลปวัฒนธรรมงานเทศกาลไหมและประเพณีผูกเสี่ยวและงานกาชาดจังหวัดขอนแก่น”. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

_____. (2556). “รายงานผลการดำเนินโครงการสืบทอดวัฒนธรรมอีสาน วิถีวัฒนธรรมอีสาน”. คณะกรรมการฝ่ายประเมินผล สำนักวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Likert, R. A. (1961). *New Patterns of Management*. New York: McGraw-Hill Book Company Inc.

Stufflebeam, DL., et al. (1971). *Educational Evaluation and Decision Making*. Ltasca, Illinois: Peacock Publishing.